

prima instanță: S. Stratan
(Judecătoria Centru mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-2129/17

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Svetlana Filincova
Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Costin Natalia,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Costin Natalia
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Basconslux” cu privire la încasarea
penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Basconslux”, casată în
parte hotărîrea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 02 noiembrie 2016 cu
emiterea în această parte a unei noi hotărîri de respingere a acțiunii, în rest cu
menținerea hotărîrii primei instanțe,

c o n s t a t ă:

La 07 aprilie 2016 Costin Natalia a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Basconslux” cu privire la încasarea
penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că între SRL „Basconslux”, în calitate de
antreprenor și Popa Constantin, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul cu
privire la investirea capitalului în construcție nr. 236 din 24 februarie 2011.

Ulterior, la 31 ianuarie 2013, Popa Constantin a încheiat cu Costin Natalia
contractul de cesiune a creanței, prin care Popa Constantin cedează, iar Costin
Natalia preia toate drepturile de creanță ale cedentului care rezultă din contractul cu
privire la investirea capitalului în construcție nr. 236 din 24 februarie 2011.

Menționează asupra faptului că în conformitate cu pct. 3.2 lit. d) din
contractul cu privire la investirea capitalului în construcție nr. 236 din 14 februarie
2011, antreprenorul se obligă să organizeze cu propriile forțe predarea blocului
locativ finit (din care face parte imobilul) Comisiei de recepție nu mai târziu de 42
luni de la încheierea contractului, cu semnarea actului bilateral de predare - primire
a acestuia, garantînd calitatea înaltă a lucrărilor efectuate, în conformitate cu
proiectul aprobat în comun cu Procuratura Generală în concordanță cu cerințele
normativelor în vigoare. Respectiv, blocul locativ finit urma să fie predat către
Costin Natalia la 24 august 2014.

Reclamanta face referire la prevederile pct. 6.1 din contractul menționat
supra, care stabilește că antreprenorul este responsabil de calitatea construcției și

respectarea termenului de predare a complexului locativ în exploatare și a bunului imobil (apartament) în conformitate cu normele în construcții și legislația în vigoare.

La fel, pct. 4.1 lit. c) din același contract prevede că beneficiarul are dreptul să ceară și să primească despăgubiri de ordin financiar în cazul în care antreprenorul va încălca termenul prevăzut de transmitere a imobilului (apartamentului) în exploatare cu mai mult de 6 luni. Penalitatea va alcătui 0, 05% din prețul contractului pentru - fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 5% din prețul contractului.

Prin urmare, SRL „Basconslux” urmează să-i achite o penalitate în mărime de 1 866, 20 euro.

Totodată, a menționat că întârzierea SRL „Basconslux” privind darea în exploatare a apartamentului i-a cauzat suferințe psihice considerabile, dat fiind faptul că se află într-o permanentă incertitudine din cauza lipsei propriului domiciliu, având un copil minor, aceasta nu-i poate asigura un loc de trai sigur. Întârzierea dată a dus, de asemenea și la suportarea cheltuielilor financiare suplimentare, ceea ce a creat o atmosferă tensionată în familie. Astfel, consideră că prejudiciul moral suferit se evaluează la suma de 50 000 lei.

În final, menționează că până la momentul depunerii cererii în instanța de judecată, blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. Melestiu, nu a fost dat în exploatare, fapt confirmat prin lipsa procesului - verbal de recepție finală. Astfel, SRL „Basconslux” nu și-a executat în mod corespunzător obligația de a transmite imobilul în termen, deși ea a achitat integral prețul contractului cu privire la investirea capitalului în construcție.

Cere reclamanta încasarea din contul SRL „Basconslux” în beneficiul său a sumei de 1 866, 20 euro cu titlu de penalitate, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 noiembrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la SRL „Basconslux” în beneficiul Nataliei Costin suma de 1866,20 euro cu titlu de penalitate contractuală, 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, 1247,52 lei, cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii. Pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă.

SRL „Basconslux” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de SRL „Basconslux”, casată în parte hotărârea Judecătoriei primei instanțe, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care a fost respinsă acțiunea privind încasarea penalității, în rest cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 06 octombrie 2017 Costin Natalia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

Menționează recurenta că instanța de apel a dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei, ceea ce a dus la aplicarea necorespunzătoare a legii materiale.

Recurenta consideră neîntemeiat argumentul instanței de apel, precum că termenul de dare în exploatare a obiectivului a fost respectat, astfel că la data de 06.04.2015 a fost încheiat un acord adițional la contractul de societate civilă, în conformitate cu care a fost stabilit termenul limită pentru dare în exploatare a complexului la sfârșitul lunii decembrie 2015, iar la 25.11.2015 complexul locativ din str. Melestiu mun. Chișinău, a fost dat în exploatare, ceea ce se confirmă prin procesul-verbal de recepție finală nr. 762 din 25.11.2015.

Indică că relațiile contractuale dintre antreprenor și Costin Natalia sunt guvernate de contractul nr. 236 din 24.02.2011 și nu depinde de alte contracte încheiate de către SRL „Basconslux” cu alte instituții. Acest contract poate fi modificat sau completat numai de comun acord al părților. Modificările sau completările la acest contract se perfectează în scris în formă de acord adițional și/sau anexă la contract. Anexele și acordurile adiționale la acest contract, perfectate în modul convenit, constituie parte integrantă a acestui contract.

Recurenta Costin Natalia astfel consideră că modificarea contractului cu privire la termenul pentru dare în exploatare a blocului finit, urma a fi întocmită în modul convenit, în scris, cu consimțământul ei. Luînd în considerație că, la contractul cu privire la investirea capitalului în construcție nr. 236 din 24.02.2011 nu au fost perfectate careva modificări sau completări, rezultă că conținutul acestuia nu a suferit careva schimbări, termenul de dare în exploatare rămânând a fi de 42 luni de la încheierea contractului.

Ține să menționeze că neexecutarea obligațiilor contractuale de către SRL „Basconslux” se demonstrează și prin obiecțiile ei înaintate prin scrisoarea din 05 august 2016, precum și cererea repetată din 11.01.2017, prin care dînsa a solicitat remedierea neajunsurilor la lucrările de construcție efectuate de intimat.

Astfel, deși la data de 24.05.2016 a achitat integral costul prevăzut în contractul cu privire la investirea capitalului în construcție nr. 236 din 24.02.2011, de facto, darea în exploatare a imobilului a început în luna aprilie a anului 2016, până la momentul actual, iar parcarea subterană nu a fost dată în exploatare.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurenteii copia deciziei integrale. Conform materialelor dosarului se atestă că la data de 15 august 2017 plicul de corespondență în adresa recurenteii a parvenit la oficiul poștal. Prin urmare, recursul declarat la data de 06 octombrie 2017 este depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Costin Natalia în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Costin Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Costin Natalia

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Costin Natalia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru